

Poliisin alkoholivalvonnan vaikutukset nuorten väkivaltarikollisuuteen koulujen päätösviikonloppuina

Vertaileva arviointitutkimus vuosilta 2010–2016

JARI TAPONEN

Artikkelissa arvioidaan poliisin tehostetun alkoholivalvonnan vaikutuksia nuorten alkoholikäyttäytymiseen ja väkivallan yleisyyteen koulujenpätösviikonloppuina Helsingissä. Tulosten mukaan tehostettu alkoholivalvonta lisää alkoholia mukanaan kantavien nuorten kiinnijäämisriskiä, hillitsee alkoholikäyttäytymistä ja vähentää väkivaltaa. Tutkimus lisää tietoa poliisitoimenpiteiden vaikutuksista nuorten rikollisuuteen.

.....
English summary at the end of the article

Johdanto

Artikkelissa arvioidaan poliisin nuoriin kohdistaman alkoholivalvonnan vaikutuksia nuorten tekemiin väkivaltarikoksiin. Tutkimusten mukaan alkoholinkäyttö lisää väkivaltaista käyttäytymistä ja sen uhriksi joutumisen todennäköisyyttä. Syy-yhteys on todettu erityisesti seksuaali- ja lähi-suhdeväkivallassa (Florimbio ym. 2019; Sáez ym. 2020; Yeater ym. 2018). Kaikilla ihmisillä alkoholi ei lisää aggressioita, mutta toisilla se vähentää itsehillintää ja laukaisee väkivaltaa. Etenkin vakavassa väkivallassa osapuolten alkoholipäihtymys on yleisempää kuin lievissä tapauksissa. (Leonard & Quigley 2017).

Artikkeliä on käsitelty Helsingin yliopiston kriminologian jatko-opintoseminaarissa. Kiitän kirjoitusta edistäneistä kommentaareista kriminologian seminaarilaisia, professori Mikko Aaltosta ja professori Janne Kivivuorta. Lisäksi kiitän saamastani tuesta Petri Danielssonin ja Olli Aaltosta.

Nuoret ovat ikäryhmänä yliedustettuja väkivallan tekijöinä ja kokijoina. Neljännes suomalaisnuorista kertoo joutuvansa vuosittain väkivallan kohteeksi ja usein tekijänä on toinen nuori. (Näsi & Danielsson 2019, 16.) Alkoholinkäytön syy-yhteys väkivaltaiseen käyttäytymiseen vaihtelee juomiskulttuurien mukaan, ja suomalaisnuorten kohdalla syy-yhteys on erityisen vahva (Felson ym. 2011; ks. myös Felson ym. 2008; Duke ym. 2018; Kraus ym. 2019). Toisaalta jo muutenkin väkivaltaan taipuvaiset saattavat käyttää muita enemmän alkoholia (Kivivuori ym. 2018, 131).

Eurooppalaisen koululaistutkimuksen (ES-PAD) mukaan kolmasosa suomalaisnuorista juo itsensä humalaan kerran tai kaksi kuukaudesta. Näin suomalaisnuorten vapaa-ajan sosiaaliin tilanteisiin liittyvä alkoholinkäyttö on verrattain yleistä. (www.nuortenhyvinvointikertomus.fi; Näsi 2016, 1). Suomessa nuorten julkijuopoteluun on kohdennettu tiukkaa kontrollipolitiikkaa 1950-luvulta lähtien (Törrönen & Maunu

2007). Keskeinen poliisin toimivaltaa lisäävä lakimuutos tehtiin vuonna 2009, jolloin alkoholilakiin (642/2009) kirjattiin poliisille oikeus tutkia alaikäisen hallussa olevat kantamukset ja määrätä sakkorangaistus alkoholin hallussapidosta. Jo ennen lainmuutosta runsaasti alkoholia käyttävistä 15–16-vuotiaista 39 prosenttia kertoi joutuneensa poliisin kanssa tekemisiin edellisen vuoden aikana, kun taas täysin raittiista nuorista vain 2,5 prosenttia (Saarikkomäki & Kivivuori 2013; Näsi 2016).

Vaikka poliisin lakisääteinen tehtävä on ennalta estää rikoksia, toiminnan vaikuttavuudesta ei ole kovin vahvaa tutkimusnäyttöä. Tässä tutkimuksessa arvioidaan jälkikäteen poliisin tehostetun alkoholivalvonnan vaikutuksia nuorten alkoholikäyttämiseen ja väkivallan yleisyyteen koulujen päätösviikonloppuina Helsingissä, jossa valvonnan resurssit lisättiin vuonna 2012. Poliisin pyrkimyksenä oli vähentää nuorten välistä väkivaltaa puuttamalla nuorten alkoholin hallussapitoon jo ennen kuin he ehtivät nauttia sitä. Aikaisempina vuosina poliisi puuttui nuorten alkoholinkäyttöön vasta, kun nuoret olivat päihtyneet tai joutuneet väkivallan osapuoleksi. Puuttumattomuuteen vaikuttivat toimivallan puute ja yhteiskunnan nykyistä liberaalimpi suhtautuminen alkoholinkäyttöön (ks. Ikonen & Helakorpi 2019). Kyseessä on vuosille 2010–2016 sijoittuva rekisteritietoihin ja kyselyyn perustuva ennen ja jälkeen-arviointi vertailualueineen. Asetelma on muodostettu vuonna 2018 eli kaksi vuotta viimeisimmän tarkasteluvuoden jälkeen. Tutkimuskysymys on, miten poliisin tehostettu alkoholivalvonta vaikuttaa nuorten alkoholikäyttämiseen ja väkivaltaan koulujen päätösviikonloppuina.

Aiempi tutkimus

Demokraattisissa maissa poliisin valvonta ei ole kokonaisuutena vaan kohdistuu paikkoihin, joihin kasaantuu tavallista enemmän rikoksia. Tällaisia ovat esimerkiksi joukkoliikenneasemat, ravintoloiden edustat tai puistot. Lawrence E. Coheinin & Marcus Felsonin (1979) elämäntapateorian mukaan ihmiset noudattavat tiettyjä liikkumistottumuksia ja elämäntyyliä tehdessään rikoksia tai joutuessaan niiden uhriksi. Rikos tapahtuu, kun motivoitunut rikoksentekijä kohtaa sopivan uhrin ilman valvontaa. Uhri voi olla kuka tahansa, joka on väärään aikaan väärässä paikassa. Teoria selittää rikosten kasautumista tiettyyn paikkaan tietty-

nä aikana. Rikoksia tapahtuu silloin ja siellä, missä ihmisten liikkumistottumukset luovat otollisia rikoksentekotilaisuuksia.

Pelotevaikutusteorian mukaan rikos ei tapahdu, jos rikoksentekijä pelkää jäävänsä siitä kiinni ja saavansa rangaistuksen. Cesare Beccarian ja Jeremy Benthamin 1700-luvulla kehittämän teorian mukaan ihmiset toimivat rationaalisesti päättäessään rikoksen tekemisestä tai sen tekemättä jättämisestä. Harkinta perustuu päättelyyn kiinnijäämisen todennäköisyydestä ja rikoksesta seuraavan rangaistuksen ankaruudesta, varmuudesta ja välittömyydestä. Rikos ei tapahdu, mikäli kiinnijäämisriski ja rangaistus ovat liian suuria saavutettavaan hyötyyn nähden. (Pike 1985, 133–134; Helminen ym. 2014, 22; Weisburd & Majmudar 2018, 52).

Derek Cornishin ja Ronald Clarken (2014) mukaan rikosalttiisiin paikkoihin ja aikoihin kohdennetuilla rikoksentorjuntatoimenpiteillä voidaan vähentää rikostilaisuuksia. Valvonnan tehostamisessa on huomioitava kuitenkin rikosten mahdolliset siirtymisvaikutukset. Thomas A. Repperton (1976) mukaan toimenpiteet voivat johtaa rikoksentekoajan, -tekotavan, -kohteen, -paikan tai -lajin vaihtumiseen, jolloin rikollisuus ei tosiasiasa vähene vaan muuttaa aikaa, paikkaa tai muotoaan. Toisaalta kontrollin lisääminen voi levittää valvontakohteessa saavutettuja hyötyjä lähialueille. Marcus Felsonin ja Clarken (1998, 25–30) mukaan valvonnan lisäämisen seurauksena rikokset eivät yleensä siirry täysimittaisina muualle, koska rikoksentekijät noudattavat rutiininomaisesti aikaa ja paikkaan sidottua kaavaa. Siten valvonnalla saavutetaan aina jonkinlaista hyötyä, joka parhaimmillaan leviää lähiympäristöön.

Poliisin vaikuttavuustutkimuksia on tehty pääasiassa Yhdysvalloissa, jossa vertailualueen sisältävien tutkimusasetelmien määrä on nelinkertaistunut 2000-luvun jälkeen ja tutkimusintressi vaihtunut laajoista alueista pienten häiriökohteiden rikollisuuteen. Häiriökohteisiin kohdennetut toimenpiteet on havaittu suurilla alueilla vaikuttavammiksi ja tulosten näyttöarvot luotettavammiksi.¹ Tutkimusten näyttöarvoa voidaan arvioida Lawrence Shermanin ym. (1998) laatiman Maryland-kriteeristön avulla. Viisiportaisen asteikon on tarkoitus kuvata arviointitutkimusmenetelmien vali-

¹ Aihetta koskeva systemaattinen kirjallisuuskatsaus on esitelty Helsingin yliopiston kriminologian jatko-opintoseminaarissa keväällä 2020.

diteettia eli tutkimusasetelmien kykyä osoittaa rikostorjuntatoimenpiteen ja tuloksen välistä kausaaliteettia. Kriteeristön alimmalla ja näyttöasteeltaan heikoimmalla tasolla arvioidaan rikostorjuntatoimenpiteen ja rikollisuustason välistä korrelaatiota yhtenä ajankohtana. Toisella tasolla verrataan rikollisuustasoa ennen rikostorjuntatoimenpiteitä ja niiden jälkeen kohderyhmässä ilman vertailuryhmää. Kolmannella tasolla arvioidaan rikollisuustasoa ennen rikostorjuntatoimenpiteitä ja niiden jälkeen kohde- ja vertailuryhmässä. Neljännellä tasolla vakioidaan myös muita rikollisuutta selittäviä tekijöitä. Vahvimalla viidennellä tasolla koeasetelma satunnaistetaan eli kohde ja vertailujoukot arvotaan ennen toimenpiteiden kohdentamista. Vaikka kriteeristön avulla voidaan arvioida vaikuttavuustutkimusten näyttöarvoa, siitä ei voi päätellä kausaalisuuden suuntaa, paljastaa rikollisuustasoon vaikuttavia ulkopuolisia mekanismeja, poistaa sattuman vaikutuksia tuloksiin tai poistaa valikoitumisharhaa eli toimenpiteiden kohteeksi valittavan joukon mahdollisesti aiheuttamaa vinoutumaa johtopäätöksissä.

Kansainvälisissä poliisin tehostettua valvontaa koskevissa tutkimuksissa on arvioitu enimmäkseen nuoriin, asunnottomiin tai päihteidenkäyttäjien kohdennettujen toimenpiteiden vaikutuksia rikollisuuteen. Etenkin laajojen kaupunkitason vaikuttavuustutkimusten näyttöhaasteena on ollut vertailualueiden puute.² Tällaisia ilman kontrollialueita tehtyjä tutkimuksia ovat esimerkiksi Mark G. Petersin ja Philip K. Euren (2016) tutkimus, jossa todettiin, ettei pieniin rikkomuksiin kohdennettu valvonta suurkaupunkitasolla vaikuta katuväkivallan määrään, ja Benjamin Bowlingin (1999) New Yorkin tehovalvontaa koskeva tutkimus, jonka laatu kärsi samanaikaisesta crack-huumemarkkinoiden romahtamisesta Yhdysvalloissa.

Suomessa tehostetun valvonnan vaikutuksia nuorten alkoholisidonnaisiin häiriöihin ja väkivaltaan on tutkittu haastattelututkimuksella ennen ja jälkeen -asetelmalla (Korander & Törrönen 2005). Valvonnan tuloksena nuorten ja häiriöiden arvioitiin siirtyneen keskustasta lähiöihin. Lisäksi kahdessa muussa vertaisarvioidussa haastattelututkimuksessa on arvioitu poliisin toimenpiteiden vaikutuksia häiriöihin ja koettuun turvallisuuteen. Ensimmäisessä tutkimuksessa asuinalueelle jalkautuvan poliisin todettiin vähentävän

asukkaiden rikospelkoja (Salmi ym. 2004) ja toisessa poliisin ja asukkaiden yhteistyön havaittiin vähentävän päihteidenkäyttäjien aiheuttamia häiriöitä puistossa (Kaakkinen 2013). Timo Koranderin ja Jukka Törrösen (2005) tutkimus on Maryland-asteikolla luokkaa kaksi ja Salmen sekä Kaakkisen tutkimukset luokkaa yksi. Vaikka vertailualueiden puuttumisen vuoksi tutkimustuloksista ei voida tehdä kausaalipäätelmiä, haastattelututkimukset voivat tarjota arvokasta tietoa rikoksiin ja turvallisuuden tunteeseen vaikuttavista mekanismeista. Tämä tutkimus on rekisteritietoihin ja haastatteluihin perustuva ennen ja jälkeen -arviointi vertailualueineen. Maryland-asteikolla tutkimus edustaa luokkaa kolme.

Aineistot ja menetelmät

Tutkimuksen pääaineisto koostuu rekisteriaineistoista ja lisäaineisto asiantuntijaryhmälle kohdennetusta haastattelusta. Rekisteriaineistoina ovat koulujen päätösviikonloppuina valvontaan pannonnettu työaika tunteina, alkoholin hallussapidosta annetut rikesakot ja alaikäisten henkirikos, pahoinpitely- ja ryöstörikokset vuosina 2010–2016. Kohdealueen Helsingin lisäksi vertailussa ovat tehovalvontaa edeltävät vuodet, muut viikonloput sekä Lounais-Suomen, Oulun ja Sisä-Suomen poliisilaitosten alueet, joissa kohdealueen kaltaista valvontaresurssilisäystä ei tehty. Valvontaviikonloppujen työaika ja sakkomäärät on laskettu poliisilaitoksittain erilliselle raportointilomakkeelle ennen järjestelmiin syöttämistä. Väki-
valtarikostilastot on saatu Helsingin yliopiston Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutin rikosten ja seuraamusten tutkimusrekisteristä, josta päiväkohtaiset alaikäisten väkivaltarikokset on poimittu poliisilaitoksittain erikseen tätä tutkimusta varten. Analyysissa huomioitiin poliisin rakenneuudistuksen vaikutukset poliisilaitosten rajoihin.³

Haastatteluaineisto koostuu koulujen päätös-
viikonloppuina valvontaoperaatioihin osallistuneiden Helsingin poliisilaitoksen poliisien ja Hel-

³ Vuosien 2010–2013 analyysissa poliisilaitosten alueet yhdisteltiin vastaamaan vuoden 2014 rakenneuudistuksen rajoja. Rakenneuudistuksessa Pirkanmaan ja Keski-Suomen poliisilaitokset yhdistettiin Sisä-Suomen poliisilaitokseksi, Satakunnan ja Varsinais-Suomen poliisilaitokset Lounais-Suomen poliisilaitokseksi sekä Oulun, Koillismaan, Kainuun ja Jokilaaksojen poliisilaitokset Oulun poliisilaitokseksi.

² *Ibid.*

singin kaupungin sosiaalityöntekijöiden arvioista, miten toimenpiteet vaikuttivat nuorten käyttäytymiseen. Alun perin aineisto suunniteltiin kerättäväksi teemahaastatteluina, mutta akuutin tartuntatautilanteen vuoksi haastattelukysymykset lähetettiin vastaajille sähköpostitse. Laadullisen aineiston tarkoituksena oli täydentää rekisteriaineiston puutteita ja saada tietoa kausaaliyhteyksien suunnasta ja tuloksiin mahdollisesti vaikuttavista ulkopuolisista mekanismeista. Haastattelussa pyydettiin arvioimaan omaa roolia valvontaoperaatioissa, valvonnan tarkoituksia ja keinoja, vaikutuksia alkoholin kanssa tavattujen nuorten määriin, kokoontumisiin, kiinnijäämisriskiin, väkivaltaiseen käyttäytymiseen ja häiriöihin sekä muita mahdollisia vaikutuksia. 188 henkilön joukosta vastaajiksi poimittiin ne poliisit ja sosiaalityöntekijät, jotka ovat olleet mukana valvontaoperaatioissa koko 2010-luvun. Lopulta syksyllä 2020 kahdeksan avokysymystä sisältävä sähköposti lähetettiin kahdeksalle poliisille ja kahdelle sosiaalityöntekijälle. Sukupuolet jakaantuivat tasan. Kaikki vastasivat kysymyksiin, ja vastaukset anonyymisoitiin.

Analyysimenetelmät sisältävät kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen osan. Kvantitatiivisessa osassa vertaillaan koulujen päätösviikonloppuina valvontaan käytetyn työajan, sakkojen ja väkivaltarikosten välistä syy-yhteyttä kohde- ja vertailualueilla

vuosina 2010–2016. Lisäksi väkivallan kehitystä verrataan tavallisiin viikonloppuihin. Kvalitatiivisen osan tarkoituksena on tuottaa lisätietoa valvonnan kulusta ja vaikutuksista. Pertti Alasuutarin (2011, 39, 237) mukaan laadullinen analyysi voidaan nähdä kaksivaiheisena prosessina, joka sisältää havaintojen pelkistämisen ja tulosten tulokinnan, jolloin yksittäisiä havaintoja yhdistämällä voidaan tehdä yleistyksiä. Haastattelun avulla pyrittiin selvittämään haastateltavien käsityksiä nuorten alkoholikäyttämisen muutoksista ja niihin vaikuttaneista syistä. Vastaukset yhdisteltiin ja niistä etsittiin samankaltaisuuksia yleistyksen varten.

Tulokset

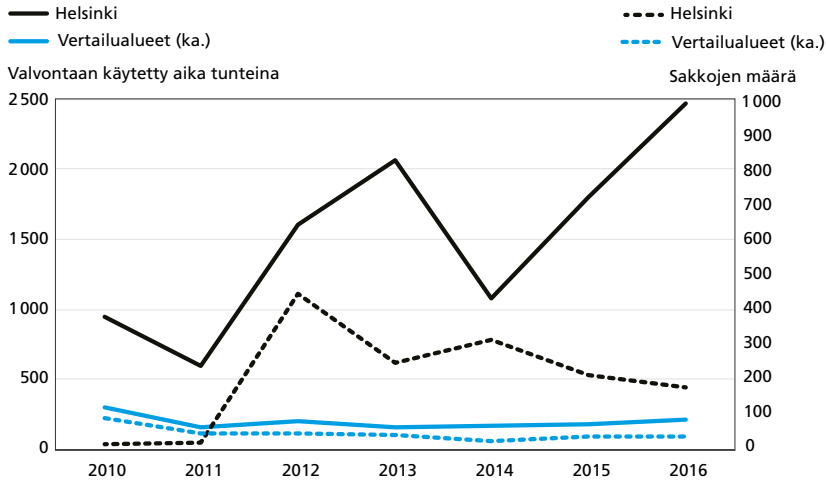
Valvonta ja kiinnijäämisriski

Vuosina 2010–2011 koulujen päätösviikonloppuvalvonnassa kohdealueen poliisi ei juuri sakottanut nuoria alkoholin hallussapidosta. Vaikka valvontaan panostettiin keskimäärin yli kolme kertaa enemmän, sakkoja annettiin keskimäärin neljä kertaa vähemmän kuin vertailualueilla (taulukko 1).

Vuonna 2012 kohdealueen valvontaresurssit kolminkertaistettiin ja seuraavana vuonna nelinkertaistettiin vuoteen 2011 verrattuna. Valvonta-

Taulukko 1. Kohde- ja vertailualueilla valvontaan panostetut resurssit sekä alaikäisten sakkojen ja väkivaltarikosten määrät koulujen päätösviikonloppuina 2010–2016

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Valvontaan käytetty työaika tunteina							
Helsinki	942	596	1 608	2 069	1 082	1 800	2 474
Lounais-Suomi	364	254	379	178	230	273	163
Oulu	186	155	108	157	108	152	191
Sisä-Suomi	356	69	109	140	182	125	274
Sakot							
Helsinki	16	19	446	247	312	214	178
Lounais-Suomi	73	52	14	51	33	20	13
Oulu	88	46	67	17	11	73	55
Sisä-Suomi	113	43	53	57	24	21	37
Väkivaltarikokset							
Helsinki	14	10	11	19	6	5	1
Lounais-Suomi	3	14	1	16	6	12	12
Oulu	2	3	7	3	3	0	1
Sisä-Suomi	7	13	3	4	5	3	4

Kuvio 1. Valvontapanostukset ja alaikäisten sakkojen määrät kohde- ja vertailualueilla (ka) koulujen päätösviikonloppuina 2010–2016.

panostukset olivat vuosina 2012–2016 keskimäärin kymmenkertaiset vertailualueisiin nähden. Kuvioista 1 voidaan havaita, että kohdealueen alkoholivalvonnan kolminkertaistaminen lisäsi alkoholin hallussapidosta annettujen sakkojen määrää 23-kertaiseksi. Vuosina 2012–2016 nuorille annettiin vuosittain keskimäärin 16 kertaa enemmän alkoholisakkoja kuin vuosina 2010–2011 ja kahdeksankertainen määrä vertailualueisiin nähden (kuvio 1).

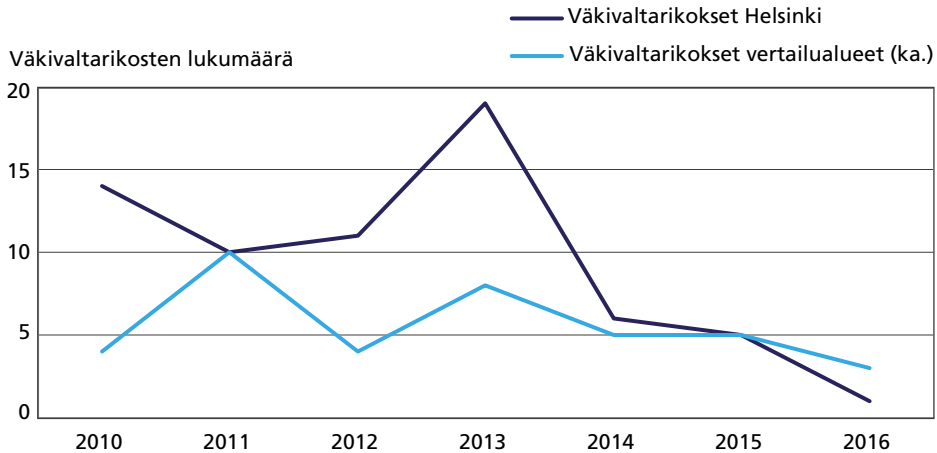
Valvontaresurssien lisääminen kohdealueella lisäsi ensin sakkojen määrää, jonka jälkeen ne vähenivät valvonnan lisäämisestä huolimatta. Vuosien 2012–2013 ja 2015–2016 välillä kohdealueen valvonta lisääntyi keskimäärin 14 prosenttia, kun sakkojen määrä väheni 44 prosenttia 347 sakosta 196 sakkoon.

Vuodesta 2012 lähtien vertailualueiden valvontaan suunnatut resurssit ja sakot pysyivät edellisiin vuosiin nähden ennallaan ja kohdealueeseen verrattuna alhaisella tasolla. Vuosien 2012–2013 ja 2015–2016 välillä vertailualueiden valvonta lisääntyi keskimäärin yhdeksän prosenttia, kun taas annettujen sakkojen määrä väheni 14 prosenttia 43 sakosta 37 sakkoon. Kaikkiaan sakkomäärien laskutrendi oli kohdealuetta loivempi. Sakkomäärät vaihtelivat vertailualueittain, mutta pysyivät kohdealueeseen nähden alhaisella tasolla koko tarkastelujakson ajan.

Väkivallan ilmeneminen

Vuosina 2010–2011 Helsingissä tilastoitiin keskimäärin kaksi (2,0) alaikäisen tekemää väkivaltarikosta vuorokaudessa (vaihteluväli 0–15), kun vertailualueiden keskiarvo oli 0,9 (Länsi-Suomen poliisi 1,2, Sisä-Suomen poliisi 1,1 ja Oulun poliisi 0,4). Vuodenaikavaihtelut olivat maltillisia, sillä tammi–huhtikuussa 2010–2011 Helsingissä tilastoitiin keskimäärin 2,1 ja touko–elokuussa kaksi (2,0) väkivaltarikosta vuorokautta kohden. Sen sijaan viikonloppuisin väkivaltaa ilmeni kolmannes enemmän kuin arkena. Maanantaista torstaihin nuoret tekivät Helsingissä keskimäärin 1,7 ja perjantaista sunnuntaihin 2,4 väkivaltarikosta vuorokautta kohden. Juhlapyhät ja -viikonloput erottuivat tavallisia viikonloppuja väkivaltaisempina. Koulujen päätösviikonloppuina Helsingissä tilastoitiin keskimäärin neljä (4,0), uudenvuodenaattona ja -päivänä viisi (5,0) ja vappuaattona ja -päivänä yhdeksän (9,0) alaikäisen tekemää väkivaltarikosta vuorokautta kohden.

Vaikka vuoden 2012 koulujen päätösviikonloppuna alkoholin hallussapidosta annettujen sakkojen määrä 23-kertaistui kohdealueella, nuorten väkivallan määrä pysyi vakaalla tasolla (11 rikosta). Sen sijaan vuosien 2012–2013 ja 2015–2016 välillä sakkojen määrä väheni 44 prosenttia ja väkivaltarikosten määrä 80 prosenttia keskimäärin 15 rikoksesta kolmeen rikokseen koulujen päätösviikonloppua kohden (kuvio 2).

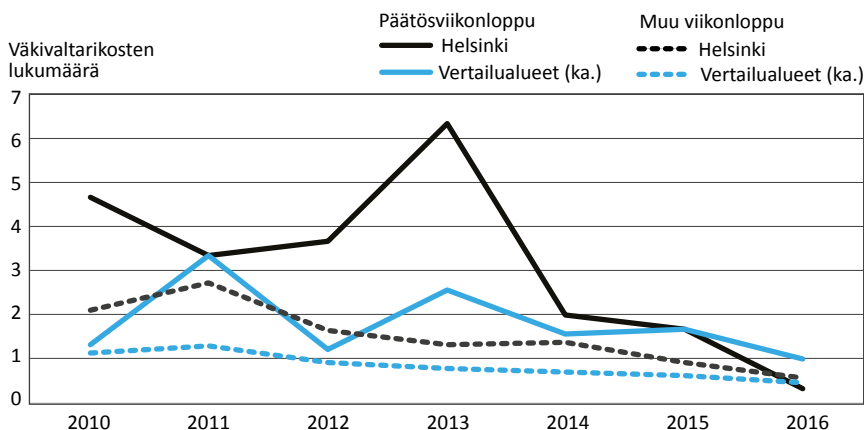

Kuvio 2. Alaikäisten väkivallan määrä kohde- ja vertailualueilla (ka.) koulujen päätösviikonloppuina 2010–2016.

Vertailualueilla nuorten väkivaltarikokset vähenivät kohdealuetta vähemmän. Vuosien 2012–2013 ja 2015–2016 välillä vertailualueilla annettujen sakkojen määrä väheni 14 prosenttia ja väkivaltarikosten määrä keskimäärin 17 prosenttia kuudesta viiteen rikokseen koulujen päätösviikonloppua kohden. Kuvioista voidaan havaita, että vuonna 2010 kohdealueen väkivaltarikosmäärä (14 rikosta) oli 71 prosenttia korkeampi kuin vertailualueilla keskimäärin (Lounais-Suomi kolme, Oulu kaksi ja Sisä-Suomi seitsemän rikosta) ja vuonna 2016 vastaava luku (yksi rikos) oli 77 prosenttia pienempi kuin vertailualueilla keskimäärin (Lounais-Suomi 12, Oulu yksi ja Sisä-Suomi neljä rikosta).

Sekä kohde- että vertailualueilla voidaan havaita väkivaltarikospiikki vuoden 2013 koulujen päätösviikonloppuna. Nousupiikkiä selittänee ajankohtaan nähden poikkeuksellisen lämmin sää, joka lisäsi nuorten liikkumisaktiivisuutta. Sekä kohde- että vertailualueiden säähavaintoasemilla mitattiin lauantain ja sunnuntain välisenä yönä keskimäärin 22 celsiusastetta, kun muina koulujen päätösviikonloppuina lämpötila oli keskimäärin 10 celsiusastetta.⁴ Suomessa tehdyn tutkimuksen mukaan kahden celsiusasteen keskimääräinen

4 Lämpötila on mitattu Helsingin Kaisaniemen, Oulun, Tampere-Pirkkalan ja Turun lentoasemien säähavaintoasemilla lauantaina klo 24 (www.ilmatieteenlaitos.fi).

Kuvio 3. Alaikäisten väkivallan määrän päivittäinen keskiarvo koulujen päätösviikonloppuina (pe-su) verrattuna muihin viikonloppuihin kohde- ja vertailualueilla 2010–2016.

lämpötilannousu lisää väkivaltarikollisuutta yli kolme prosenttia (Tiihonen ym. 2017; ks. myös Lemon & Partridge 2017).

Kun väkivaltarikosten päiväkohtaisia keskiarvoja koulujen päätösviikonloppuina verrataan tavallisiin viikonloppuihin, huomataan, että tarkastelujakson lopussa väkivaltarikosten määrät vähenevät kohdealueella alle tavallisen viikonlopputason, kun taas vertailualueilla koulujen päätösviikonloppu pysyvät tavallisia viikonloppuja väkivaltaisempina (kuvio 3).

Sekä kohde- että vertailualueilla väkivaltatrendi on laskeva, mutta kohdealueella väkivalta vähenee selvästi vertailualueita enemmän ja lopulta alle vertailualueiden keskimääräisen tason. Kohdealueella vähennys on 93 prosenttia keskimäärin 4,6:sta 0,3:een väkivaltarikosta päivässä, kun vertailualueilla keskimäärin 23 prosenttia 1,3:sta 1,0:een.

Haastattelutulokset

Seuraavaksi tarkastellaan alkoholivalvontaan osallistuneiden poliisien ja sosiaaliviranomaisten näkemyksiä valvonnan vaikutuksista nuorten käyttäytymiseen kohdealueella vuosina 2010–2016. Nuorten käyttäytymismuutokset luokiteltiin kysymyksittäin seuraaviin kategorioihin: liikkumisaktiivisuus, kiinnijäämisriski, väkivaltainen käyttäytyminen ja häiriökäyttäytyminen. Lisäksi vastauksista nousivat esiin nämä kategoriat: siirtymävaikutukset ja hyötyjen leviämisaikutukset.

Yhtä lukuun ottamatta vastaajat arvioivat, että tehostettu valvonta lisäsi nuorten kiinnijäämisriskiä ja vähensi liikkumisaktiivisuutta, häiriöitä sekä väkivaltaa. Osan nuorista havaittiin jatkavan juhlintaa syrjemmillä paikoilla aiheuttamatta kuitenkaan suurempia häiriöitä. Vastaajien mukaan tehovalvontaa edeltävinä vuosina tuhansilla nuorilla oli tapana kokoontua Helsingin Hietanien ja Mustikkamaan uimarannoille juhlimaan koulujen päätösviikonloppua. Poliisi valvoi juhlintaa hälytystoiminnan ohessa ja puuttui vasta, kun nuoret eivät enää kyenneet huolehtimaan itsestään tai häiriöistä ja tappeluista ilmoitettiin hätäkeskukseen. Silloin päihtyneimmät kuljetettiin kotiin tai selviämisasemalle. Alkoholien hallussapitoon puututtiin satunnaisesti ja sakkoja kirjoitettiin harvoin. Vastaajien näkemykset vastaavat kuviossa 2 ja 3 esitettyjä sakkomääriä ja väkivaltan yleisyyttä vuosina 2010–2011. Tämänkaltaisen poliisin yleisvalvonta on osa primääristä ri-

koksantorjuntaa, jonka ennaltaehkäisevä vaikutus perustuu poliisin näkyvyyden luomaan mielikuvaan kiinnijäämisriskin lisääntymisestä ja siitä seuraavasta rikosseuraamuksesta (Weisburd & Majmundar 2018, 120–121). Käytäntö heijasti perinteistä pohjoismaista mallia, jossa nuorten sosiaalisia ongelmia ei yritetty ratkaista kriminaalipoliittisin keinoin (ks. Lappi-Seppälä 2012).

Aiemmin poliisi katseli enemmän päältä alkoholinkäyttöä ja puuttui myöhemmin illalla tappeluihin ja korjasi sammuneita nuoria selviämisasemalle (Poliisi P6).

(...) ennen poliisipartiot eivät juurikaan puuttuneet alaikäisten alkoholinkäyttöön. Korkeintaan eniten päihtyneiltä nuorilta kaadettiin juomat maahan ja hoidettiin kotiinkuljetus jollain tapaa (Poliisi P5).

Vastaajien mukaan vuonna 2012 poliisi muutti valvontatapaa ja puuttui alaikäisten alkoholin hallussapitoon jo ennen kuin he ehtivät humaltua. Tavoitteena oli vähentää juhlinnasta aiheutuvia häiriöitä ja väkivaltaa. Vastaajat kertoivat suunnitelmasta olla rannoilla vastassa jo kokoon-tumisvaiheessa, hävittää alaikäisten alkoholijuomat, kirjoittaa niiden hallussapidosta sakko, tehdä lastensuojeluilmoitus ja soittaa huoltajille. Vastaajat suhtautuivat valvontatapamuutokseen pääasiassa positiivisesti:

Valvonta on siirtynyt aidosti ennalta estäväksi toiminnaksi, missä juomiseen puututaan ennakoivasti jo ennen kuin nuoret ovat päässeet päihtymään ja ajautumaan humalaisten ongelmiin (Poliisi P4).

Nuorten päihdevalvontaan on tosin mielestäni panostettu enemmän, ei istua pelkästään autossa tai ajeta nuorten ohi, vaan nuorten pariin jalkaudutaan ja heille annetaan myös aikaa kohtaamalla ja keskustelemalla (...) alkoholi hävitetään, 15 vuotta täyttänyt voi saada sakon, ilmoitukset vanhemmille ja lastensuojeluun (Sosiaalityöntekijä S2).

Vastaajien mukaan valvonnan tehostamisen seurauksena nuorten kiinnijäämisriski lisääntyi. Näkemykset toiminnan tehostamisesta ja toimintatavan muutoksesta vastaavat kuviossa 1 esitettyä vuoden 2012 valvontaresurssien ja sakkojen moninkertaistumista edelliseen vuoteen nähden.

Nykymuotoisella valvonnalla on saatu kiinnijäämisriskiä kasvatettua huomattavasti (Poliisi P8).

Nuorten parissa on levinnyt tietoisuus siitä, että poliisi puuttuu päihteenkäyttöön (Sosiaalityöntekijä S2).

Vastaajien mukaan seuraavina vuosina alkoholia kanniskeleviä nuoria ei enää tavoitettu yhtä paljon kuin vuonna 2012. Suuret kokoontumiset Hieta-niemessä ja Mustikkamaalla loppuivat ja niiden tilalle tulivat aiempaa huomaamattomammat kokoontumiset syrjäisillä rannoilla ja puistoissa. Vastaajien näkemykset ovat yhtenevät kuvion 1 valvonta- ja sakkotrendien kanssa. Vaikka valvontaresurssi lisääntyi, sakkojen määrä väheni. Ensin valvonnan tehostaminen lisäsi kiinnijääneiden määrää, jonka jälkeen määrä väheni valvonnan lisäämisestä huolimatta.

Nuoria on edelleen paljon liikenteessä, mutta nuoret ovat hajaantuneet pienempiin ryhmiin ympäri pääkaupunkiseutua (Poliisi P1).

Viimeisimpien vuosien havainnot ovat kuitenkin sen kaltaisia, että nuoret kokoontuvat useammissa paikoissa ja pienemmissä porukoissa, eikä ole vain yhtä juhlimispaikkaa, johon kaikki vaeltavat (Poliisi P7).

Vastaajat arvioivat nuorten alkoholinkäytön muuttuneen hillitymmäksi ja siirtyneen syrjemälle. Lisäksi kohdattujen nuorten määrä väheni. Päihtyneiden sijaan poliisit tapasivat selvin päin olevia nuoria ja humalajuominen loppui lähes kokonaan. Vastaajien mukaan nuoret oppivat, ettei Helsingissä voinut enää kulkea alkoholijuomien kanssa yleisillä paikoilla jäämättä kiinni. Lisäksi säällä todettiin olevan merkitystä nuorten liikku-misaktiivisuuteen.

Päihtyneiden nuorten määrä on pienentynyt vuosi vuodelta, varsinkin ns. kaatokunnossa olevia nuoria on erittäin vähän (Poliisi P8).

Mielestäni reilun kymmenen vuoden aikana on tapahtunut nuorten päihdevalvonnan osalta kulttuurin muutos. On välitetty viestiä, että alaikäisten päihdeikäyttöön puututaan ja sitä seurataan. Näin pyritään nuoria suojelemaan, vähennetään riskiä syyllistyä rikokseen tai että joutuisi rikoksen uhriksi. Yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa on lisätty, jolloin asiaan puuttuminen myös tehostuu (Sosiaalityöntekijä S2).

Vastaajien mukaan tiukka alkoholivalvonta vähensi alkoholinkäyttöä, pieneni kokoontumisia ja siirsi niitä syrjään, jolloin myös häiriöt ja väkivalta vähenivät. Näkemykset ovat yhtenevät kuvioissa 1, 2 ja 3 esitettyjen valvontaresurssi-, sakko- ja väkivaltatrendien kanssa.

Minusta sillä on ollut merkittävä vaikutus ainakin nuorten isojen juhla-iltojen osalta. Muistan kuinka 1990-luvulla vaput, koulujen päättymiset ja alkamiset, Taiteiden yö ym. juhlat oli yhtä taistelutannerta (Poliisi P2).

Nuorten käyttöön liittyen on vaikeaa sanoa mikä poliisin toimenpiteiden merkitys kokonaisuudessa on ollut, mutta massakokoontumisten ja niistä aiheutuneiden rikosten ja häiriöiden osalta muutos oli erittäin nopea ja samanaikainen poliisin tekemien toimintataktiikan muutosten kanssa, mikä vankistaa omaa uskoani siihen, että poliisin muuttuneella toimintataktiikalla oli suuri turvallisuutta lisäävä merkitys koulujen päätösviikonloppujen osalta. Tämä onnistuminen lisää uskoa siihen, että monikan ongelma ei ole niin suuri, etteikö siihen voitaisi suunnitelmallisella poliisitoiminnalla vaikuttaa (Poliisi P6).

Loppukeskustelu

Nuorten väkivalta väheni tarkastelujakson aikana kaikkien poliisilaitosten alueilla koulujen päätösviikonloppuina. Kohdealueen väkivalta väheni 93 prosenttia, kun vertailualueilla vähennys oli keskimäärin 23 prosenttia. Ennen tehovalvonnan aloittamista koulujen päätösviikonloput Helsingissä olivat vertailualueita väkivaltaisempia ja kaksi kertaa väkivaltaisempia kuin tavalliset viikonloput. Tehovalvonta näyttää voimistaneen kohdealueen väkivallan vähenemistä päätyen tarkastelujakson lopussa alle tavallisten viikonloppujen ja vertailualueiden tasojen. Sen sijaan vertailualueilla koulujen päätösviikonloput pysyivät tavallisia viikonloppuja väkivaltaisempina.

Haastatteluun vastanneiden näkemykset tehovalvonnan väkivaltaa vähentävistä vaikutuksista tukevat rekisteriaineistoanalyysin tuloksia. Vastaajien mukaan koulujen päätösviikonloppuina kiinnijääneiden nuorten määrä lisääntyi vuonna 2012, jonka jälkeen nuorten alkoholinkäyttö, suuret kokoontumiset ja häiriöt kääntyivät laskuun. Vuonna 2016 valvonnan yhteydessä tavattujen nuorten määrä oli enää vähäinen huolimatta valvontaresurssin lisäämisestä. Vastaajien mukaan valvonta muutti nuorten kokoontumisten luonnetta suurista joukkokokoon-tumisista pieniksi syrjäisten paikkojen juhliksi, joissa ei ilmennyt häiriöitä eikä väkivaltaa. Siten valvonnan hyödyt ulottuivat koko Helsingin alueelle. Aiempien systemaattisten katsausten löydökset tukevat tehostetun valvonnan rikoksia vähentäviä vaikutuksia (ks. Guerette & Bowers 2009; Bowers ym. 2011; Braga ym. 2014; 2015; 2019). Tulokset osoittavat myös sen, ettei pelkkä poliisin näkyvyys ja saatavilla olo ilman toimenpiteitä ole tehokas keino nuorten alkoholisisäonnaisen väkivallan vähentämiseksi. Valvonta menettää pelotevaikutuksensa, mikäli poliisi ei puutu alkoholinkäyttöön. Toisaalta valvonta näyttää toimivan pelotteena, kun ran-

gaistus tulee saman tien ja varmasti. Kyseessä on luottamus siihen, että rikoksesta jää kiinni ja siitä seuraa välittömästi oikeudenmukainen rangaistus (Helminen ym. 2014, 22; Weisburd & Majmudar 2018, 52).

Tutkimus sijoittuu samalle ajanjaksolle nuorten alkoholisienteiden tiukkenemisen ja väkivallan yleisen vähenemistrendin kanssa (ks. Näsi 2016; Ikonen & Helakorpi 2019; Kaakinen & Näsi 2021). Siten poliisin tehostetun valvonnan ei voida väittää yksinomaan aiheuttaneen väkivallan vähenemistä. Pikemminkin kyse on monen tekijän yhteisvaikutuksesta. Tämä näkyy vertailualueiden sekä tavallisten viikonloppujen väkivallan vähenemisenä ilman tehostettua valvontaa. Alkoholin käytön vähenemisen syiksi on esitetty alkoholin hankkimisen vaikeutumista, vanhempien asenteiden tiukkenemistä ja nuorisokulttuurin muutoksia (ESPAD 2019). Väkivallan vähenemistä on taas selitetty väestörakenteen muutoksilla, kontrollin ja vankeusrangaistusten lisääntymisellä sekä rikollisuuden siirtymisellä internetiin. Viimeisimpien tutkimusten mukaan erilaisilla rikoksentorjuntatoimenpiteillä näyttäisi olevan merkittävä vaikutus länsimaissa meneillään olevaan rikosten vähenemiseen eli ns. crime drop -ilmiöön. (Van Dijk ym. 2012; Farrell ym. 2014; Farrell & Birks 2018). Tästä huolimatta koulujen päätösviikonlo-

pun tehovalvonnalla voidaan olettaa olleen merkitystä väkivallan vähenemiseen, koska muutos kohde- ja vertailualueiden välillä on suuri.

Rekisteriaineistojen poliisilaitoskohtaisuus asettaa rajoituksia tulosten yleistettävyyteen. Helsingin poliisilaitoksen rajat noudattavat kaupungin rajoja, kun taas muiden poliisilaitosten maantieteelliset alueet sisältävät useita väestötiheyksiltään vaihtelevia kaupunki- ja maaseutukuntia. Siten laajat nuorten asenteisiin kohdennetut toimenpideohjelmat ovat todennäköisesti tiettyihin aikoihin ja paikkoihin kohdentuvaa poliisikontrollia vaikuttavampi keino alkoholihaittojen vähentämiseksi. Myöskään sattuman merkitystä tuloksiin ei voida sulkea pois. Päivittäiset väkivaltatapausten määrät ovat niin vähäiset, että yhdenkin päihtyneen ja aggressiivisen nuoren väkivaltapauska voi muuttaa koko viikonlopun tilastoja.

Tutkimus lisää tietoa poliisitoimenpiteiden vaikutuksista nuorten rikollisuuteen. Jatkossa tarvitaan systemaattista satunnaistettuun koasetelmaan perustuvaa tutkimustietoa poliisitoiminnan vaikutuksista rikoksiin. Lisäksi nuorten kohdalla on tarpeen tutkia toiminnan mahdollisia haittavaikutuksia, kuten suhtautumismuutoksia poliisiin.

Saapunut 30.11.2020
Hyväksytty 24.5.2021

KIRJALLISUUS

- Alasuutari, Pertti (2011) Laadullinen tutkimus 2.0. Tampere: Vastapaino Oy.
- Bowers, Kate & Johnson, Shane D. & Guerette, Rob T. & Summers, Lucia & Poynton, Suzanne (2011) Spatial displacement and diffusion of benefits among geographically focused policing initiatives. *Campbell Systematic Reviews*. <https://campbellcollaboration.org>.
- Bowling, Benjamin (1999) The Rise and Fall of New York Murder. *Zero Tolerance or Crack's Decline*. *Britt. J. Criminol* 39 (4), 531–554.
- Braga, Anthony A. & Papachristos, Andrew A. & Hureau, David M. (2014) The Effects of Hot Spots Policing on Crime: An Updated Systematic Review and Meta-Analysis. *Justice Quarterly* 31 (4), 633–663.
- Braga, Anthony A. & Welsh, Brandon C. & Schnell, Cory (2015) Can Policing Disorder Reduce Crime? A Systematic Review and Meta-analysis. *Journal of Research in Crime and Delinquency* 52 (4), 567–588.
- Braga, Anthony A & Turchan, Brandon & Papachristos, Andrew V. & Hureau, David (2019) Hot spots policing of small geographic areas effects on crime. *Campbell Systematic Reviews* 15 (3), 1–88.
- Cohen, Lawrence E. & Felson, Marcus (1979) Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach. *University of Illinois, Urbana. American Sociological Review* 44, 588–608.
- Cornish, Derek B. & Clarke, Ronald V. (2014) *The Reasoning Criminal. Rational Choice Perspectives on Offending*. London: Transaction Publishers.
- Duke, Aaron A. & Smith, Kathryn M. Z. & Oberleitner, Lindsay M. S. & Westphal, Alexander & McKee, Sherry A. (2018) Alcohol, drugs, and violence: A meta-meta-analysis. *Psychology of Violence* 8 (2), 238–249.
- Farrell, Graham & Tilley, Nick & Tseloni Andromachi (2014) Why the Crime Drop? *Crime and justice* 43(1), 421–490.
- Farrell, Graham & Birks, Daniel (2018) Did cybercrime cause the crime drop? *Crime Science* 7 (8).
- Felson, Marcus & Clarke, Ronald V. (1998) Opportunity Makes the Thief. Practical theory for crime prevention. In Barry Webb (ed.) *Police Research Series Paper 98*. Home Office. Policing and Redu-

- cing Crime Unit. McGraw-Hill Inc. 1998, 14–23.
- Felson, Richard B. & Savolainen, Jukka & Aaltonen, Mikko & Moustgaard, Heta (2008) Is the association between alcohol use and delinquency causal or spurious? *Criminology* 46 (3), 785–808.
- Felson, Richard B. & Savolainen, Jukka & Bjarnason, Thordoddur & Anderson, Amy L. & Zohra, Tusty I. (2011) The cultural context of adolescent drinking and violence in 30 European countries. *Criminology* 49 (3), 699–728.
- Florimbio, Autumn R. & Brem, Meagan J. & Grigorian, Hannah L. & Elmquist, JoAnna & Shorey, Ryan C. & Temple, Jeff R. & Stuart, Gregory L. (2019) An Examination of Sexting, Sexual Violence, and Alcohol Use Among Men Arrested for Domestic Violence. *Archives of Sexual Behavior* 48, 2381–2387.
- Guerette, Rob T. & Bowers, Kate J. (2009) Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: a Review of Situational Crime Prevention Evaluations. *Criminology* 47 (4), 1131–1168.
- Helminen, Klaus & Fredman, Markku & Kanerva, Janne & Tolvanen, Matti & Viitanen, Marko (2014) *Esitutkinta ja pakkokeinot*. Helsinki: Talentum.
- Ikonen, Riikka & Helakorpi, Satu (2019) *Kouluterveyskysely*. Terveyden ja hyvinvoinnin laitos.
- Kaakinen, Markus & Näsi, Matti (2021) Nuorten rikoskäyttäytyminen ja uhrikokemukset 2020. *Katsauksia* 47/2021. Helsingin yliopisto, Kriminologia ja oikeuspolitiikan instituutti.
- Kaakkinen, Inka (2013) *Julkijouminen, julkisten tilojen sääntely ja Karhupuiston käytöskukat*. Alue ja ympäristö 42 (2), 17–29.
- Kivivuori, Janne & Aaltonen, Mikko & Näsi, Matti & Suonpää, Karoliina & Danielsson, Petri (2018) *Kriminologia. Rikollisuus ja kontrolli muuttuvassa yhteiskunnassa*. Helsinki: Gaudeamus.
- Korander, Timo & Törrönen, Jukka (2005) Zero confidence in youths? Experiences of the zero-tolerance experiment in Finland. *Young* 13 (1), 47–71.
- Kraus, Ludwig & Seitz, Nicki-Nils & Shield, Kevin D. & Gmel, Gerrit & Rehm, Jurgen (2019) Quantifying harms to others due to alcohol consumption in Germany: a register-based study. *BMC Med* 17 (59).
- Lappi-Seppälä, Tapio (2012) Penal Policies in the Nordic Countries 1960–2010. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention* 13, 85–111.
- Lemon, David J. & Partridge, R. (2017) Is weather related to the number of assaults seen at emergency departments? *Injury* 48 (11), 2438–2442.
- Leonard, Kenneth E. & Quigley, Brian M. (2017) Thirty years of research show alcohol to be a cause of intimate partner violence: Future research needs to identify who to treat and how to treat them. *Drug and alcohol review* 36 (1), 7–9.
- Näsi, Matti (2016) *Nuorten rikoskäyttäytyminen ja uhrikokemukset 2016*. Katsauksia 18/2016. Helsingin yliopisto, Kriminologia ja oikeuspolitiikan instituutti.
- Näsi, Matti & Danielsson, Petri (2019) *Pahoinpitely- ja ryöstörikkokset*. Teoksessa Petri Danielsson (toim.) Rikollisuustilanne 2018. Rikollisuuskehitys tilastojen ja tutkimusten valossa. Helsingin yliopisto, Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti, 37–64.
- Peters, Mark G. & Eure, Philip K. (2016) *An Analysis of Quality-of-Life Summons, Quality-of-Life Misdemeanor Arrests, and Felony Crime in New York City, 2010–2015*. New York City Department of Investigation Office of Inspector General for the NYPD (OIG-NYPD). <http://www1.nyc.gov>.
- Pike, Michael S. (1985) *The Principles of Policing*. The Macmillan Press LTD.
- Repetto, Thomas A. (1976) Crime Prevention and the Displacement Phenomenon. *Crime & Delinquency* 22 (2), 166–177.
- Saarikkomäki, Elsa & Kivivuori, Janne (2013) Young People as Objects of Police Control in a Nordic Context: Who Are the Socially Visible Targets? *European Journal of Criminal Policy and Research* 19, 351–368.
- Salmi, Satu & Grönroos, Martti & Keskinen, Esko (2004) The role of police visibility in fear of crime in Finland. *Policing: An International Journal* 27 (4), 573–591.
- Sáez, Gemma & Ruiz, Manuel J. & Delclós-López, Gabriel & Expósito, Francisca & Fernández-Atamendi, Sergio (2020) The Effect of Prescription Drugs and Alcohol Consumption on Intimate Partner Violence Victim Blaming. *Int. J. Environ. Res. Public Health* 17 (13) 4747.
- Sherman, Lawrence W. & Gottfredson, Denise C. & MacKenzie, Doris L. & Eck, John & Reuter, Peter & Bushway, Shawn D. (1998) *Preventing Crime: What Works, What Doesn't, What's Promising*. Research in Brief. National Institute of Justice, 5–6.
- Tiihonen, Jari & Halonen, Pirjo & Tiihonen, Laura & Kautiainen, Hannu & Storvik, Markus & Calaway, James (2017) The Association of Ambient Temperature and Violent Crime. *Scientific reports* 7 (6543). <https://www.nature.com/articles/s41598-017-06720-z.pdf?origin=ppub>.
- Törrönen, Jukka & Maunu, Antti (2007) Miten nuoret aikuiset pohtivat ja säätelevät humalajuomistaan? Teoksessa Christoffer Tigerstedt (toim.) *Nuoret ja alkoholi*. Julkaisuja 75. Helsinki: Alkoholi- ja huumetutkijain seura & Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura, 59–88.
- Yater, Elizabeth A. & Witkiewitz, Katie & López, Gabriela & Ross, Ryan S. & Vitek, Kristen & Bryan, Angela (2018) Latent Profile Analysis of Alcohol Consumption and Sexual Attitudes Among College Women: Associations with Sexual Victimization Risk. *Violence against Women*, 24 (11), 1279–1298.
- Van Dijk, Jan & Tseloni, Andromachi & Farrell, Graham (2012) *The International Crime Drop: New directions in research*. New York: Palgrave Macmillan.
- Weisburd, David & Majmundar, Malay K. (2018) *Proactive Policing*. Effects on Crime and Communities. Committee on Law and Justice Division of Behavioral and Social Sciences and Education. The National Academies Press.

ENGLISH SUMMARY

Jari Taponen: The effects of police interventions on alcohol use and juvenile violence during schools out weekends in 2010-2016 in Helsinki, Finland (Poliisin alkoholivalvonnan vaikutukset nuorten väkivaltarikollisuuteen koulujen päätösviikonloppuina. Vertaileva arviointitutkimus vuosilta 2010–2016)

This article examines the link between alcohol use and delinquent behaviour. It evaluates the effects of police interventions on alcohol use and juvenile violence during schools out weekends in 2010-2016 in Helsinki, Finland. The research setting comprises a treatment area and three comparison areas. Juvenile crimes are examined from the viewpoint of deterrence

and routine activity theories, and policing is considered as a situational crime prevention method focused on youngsters.

The main finding is that preventive policing which focuses on the possession of alcohol reduces juvenile violence more than reactive policing. The reduction in violence is significant compared to the pre-intervention period, the comparison areas and normal weekends. More research is needed to establish and understand the causal effects between policing and crime in Finland.

Keywords: alcohol, juvenile, delinquent, violence, police, policing.

KIRJOITTAJA

Taponen, Jari, VTM, tohtorikoulutettava (jari.taponen[at]helsinki.fi)